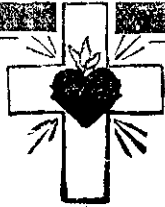

Duminică

Organ de propagandă religioasă și morală.
Organ informativ al AGRU-lui din Eparhia
Maramureșului

Biroul de distribuție: Librăria Asociației
Sighet, Piața Unirii No. 25.

Prețul unui exemplar: 2 Lei.

Redactor responsabil: T. Berinde

Abonamentul pe un an: 100 Lei.

„Impărăția lui Dumnezeu în voi este.“

E sigur, ca împărăția lui Dumnezeu, ca atare, nu se va sfârși. Garantează aceasta însuși Mântuitorul, când zice că: „nici porțile iadului nu o vor birui.“ (Mat. 16. 18.) Însă prin aceste cuvinte nu ni sa zis, că împărăția lui Dumnezeu va și rămânea la noi. Trebuie bine luate în seamă cuvintele Mântuitorului, în legătură cu aceasta, zicând: „Mulți vor veni dela apusuri și dela răsărituri și se vor odihni cu Avram și cu Isac și cu Iacob, întru împărăția ceriurilor, iară fiii împărăției se vor arunca întru întunerecul cel mai din afară acolo va fi plâns și scrâșnirea dinților“ (Mat. 8. 11—12) Sunt de mare însemnătate aceste cuvinte pentru noi. Anume precum mulți din poporul Israelitean nu s'au învrednicit de împărăția cerească, la fel, se poate întâmpla și azi cu aceia, cari deși sunt chemați de cetățeni ai împărăției lui Dumnezeu nu o vor merita, ci vor veni popoarele apusului și răsăritului, — adică păgânii, — la cari numai acum a ajuns vestea împărăției lui Dumnezeu, și ele o vor câștiga, pen-

tru că aceia, cari de mult auzind despre aceasta împărăție, însă neluându o în deajuns în seamă, cu credință serioasă, o vor pierde și vor fi aruncați în întunerecul cel mai din afară. Un misionar indian, — un teolog filosof. — luând în mână dintr'un râu, o piatră udă și sfărâmându-o, a arătat tinerilor săi ascultători interiorul bucățelelor pietrii sfărmate; erau uscate și le-a zis următoarele: „Vedeți, așa e cu oamenii din Europa. Sunt deja de multe secole creștini, sunt inundați cu toate binecuvântările creștinismului, precum piatra aceasta era udată de apele râului. Totuși creștinismul nu a pătruns în ei. Vina pentru aceasta nu creștinismul o poartă, ci numei învârtosarea inimii lor.“

Lozinca ceasului de azi aceasta trebuie să fie: **Trebuie să se deschidă inimile**, pentru ca Spiritul și învățăturile lui Hristos să poată pătrunde în ele, ca apoi ca consecință, conform cuvintelor rostite de Prea Sfântul Părinte Pius XI: „scheptul regal al Domnului Hristos, să-l fie reînăpătat.“ E drept ca aceasta restabilire a stă-

„Mergeți și voi în vie.“ (Mat. 20, 4)

pânirei spirituale a lui Hristos, în sufletele oamenilor de azi, e o problemă grea și rezolvirea ei pretinde împreună lucrători.

Ceea ce marele deșteptător Papa Piu X. a început, cu programul său precizat prin următoarele cuvinte: „omnia restaurare in Christo“ — adică: a restabili toate în Hristos, — pentru readucerea omenirii la Hristos, care s'a depărtat, sau chiar l'a abandonat, — ceea ce a continuat apoi urmașul său Benedict al XV-lea, iar în sfârșit a dezvoltat în cadre atât de grandioase, decedatul Pius al XI-lea.

Anume acest Părinte, pentru reintegrarea împărăției regale a lui Hristos în veacul al XX-lea, a chemat pe mireni, bărbații și femeile din toate profesiunile și din toate clasele sociale, la o împreună lucrare, declarând între altele următoarele: „Astăzi avem în fața noastră, precum s'a mai întâmplat în decursul istoriei bisericești, o lume, care e aproape în întregime căzută în păgânism. Pentru ca aceste clase de oameni, să fie readuse la Hristos, pe care l-au tăgăduit, e nevoie înainte de toate a

alege din sânul lor și a forma ostași ajutători ai Bisericii. (Quadragesimo Anno III.) Aceștia trebuie să fie oameni bine instruiți, infocați luptători în dragostea împărăției lui Dumnezeu, gata ei înșiși a se reînoi în Hristos, ca apoi să poată da ajutor cuvenit în cercul lor în vederea reînnoirii și perfecționării vieții sufletești, — pentru că acestea le-a văzut Preafericitul Părinte Pius XI. ca modul sigur al readucerii omului ierăși la Hristos.

Mulți au înțeles chemarea Preasfântului Părinte. O remarcabilă deșteptare și înviorare să și poată constata în largul imperiului spiritual pretutindeni. Ar urma să ascultăm și noi de chemarea care ne sună și nouă: „mergeți și voi în vie.“ (Mat. 20. 4.)

Ar fi atât de mult de lucrat în via Domnului și sunt atâtea posibilități de a contribui la lucru. Putem să acționăm, ca în familiile proprii, să stăpânească scheptul lui Hristos, să fie asemănătoare viața familială, cu viața Familiei sf. din Nazaret. Să ne apropiem de aceia, cari stau departe de Biserica lui Hristos, prin cuvinte și exemple, să-i îndemnăm, să cerceteze biserica, să asculte predicile. Să satisfacă datorinței de a se mărturisi și cumineca barem o singură dată, la Paști.

Să ne interesăm de aceia, cari trăiesc împreună necăsătorii, ca să-și reguleze situația, dându-le ajutorul posibil, ca apoi împăcându-se cu Dumnezeu, în fața altarului, să se facă demni de harurile dumnezeiești. Să ne interesăm de copii, ca să-și cunoască religia, cu toate frumosețile ei, în special în legătură cu prima lor cuminecare. Să nu ne uităm de bolnavii și de săracii, cercetând și ajutându-i, îndeplinind astfel porunca cea mare, a iubirii. Să facem, ca să ajungă la fiecare familie catolică câte un ziar catolic. Cu un cuvânt cum ne poruncește Hristos, prin sf. ap. Pavel, unde spune: *„Fiește careie să slujească, precum a luat dar între voi, ca niște buni ispravnici ai darului celui de multe feluri alui Dumnezeu“* (I. Pătru 4. 10)

Aceasta ar fi cea mai frumoasă executare a testamentului, care ni-lă lăsat Pius al XI-lea și putem fi siguri că Pius al XII-lea, se va îngriji de împlinirea lui.

Papa Pius XII și Biserica Ortodoxă Română.

Presa catolică și necatolică din întreaga lume, a scris în termeni elogioși despre PAPA PIUS XII. Fostul Cardinal Eugen Pacelli este bine cunoscut în toată lumea. El se interesează în mod deosebit și de biserica românească.

Profesorul meu de studii biblice, cunoscutul scriitor Gala Galaction, vizitând Vaticanul, a fost primit în audiență și de Cardinalul Pacelli, secretarul de stat al Papei Pius XI. Prea Cucernicul Părinte Gala Galaction, profesor de studii neotestamentare la Facultatea de Teologie din Chișinău, i-a spus Inaltului Prelat, că merge la Vatican ca un „frate îndepărtat”. Vine din Răsărit, de acolo... de unde Danubiul își pierde și apa și numele în Marea cea întinsă. Religia pe care o reprezintă e tot atât de adevărată ca și cea a Cardinalului.

Biserica Ortodoxă e soră a Bisericii Catolice a Apusului. Ascultând aceste cuvinte ale prea iubitului meu dascăl de studii biblice, mi-am amintit de câteva idei interesante din partea I-a a operei dlui Onisifor Ghibu „*Catolicismul ungiuresc în Transilvania*”. Catolic înseamnă universal, ecumenic. Creștinismul primelor viacuri e ecumenic, universal, sau catolic.

La 1054, biserica universală,

ecumenică, se împarte în două. Ambele părți și-au păstrat epitetul de *catolice*, adică universale. În multe opere teologice rusești și grecești, întâlnim expresia „*catoliceasca biserică a Răsăritului*”.

La Chișinău, cineva spunea adesea: „Biserica Catolică a Apusului se deosebește de Biserica noastră, adică de Biserica Catolică a Răsăritului”.

La Roma, prea cucernicul părinte Gala Galaction, îi aminti cardinalului Pacelli că azi. Patriarhul Romei e mult mai bogat și cu mai mulți erudiți decât oricare alt Patriarh. Ar avea datoria de a se îngriji și de frații din Răsărit. „Ca trecerea mea prin aceste locuri să nu fie zadarnică, mi-ar plăcea să creați două burse anuale pentru băeții noștri dela Chișinău”.

Cardinalul a satisfăcut imediat dorința prea iubitului nostru profesor. A creat la „Gregorianum” două burse pentru absolvenții dela Chișinău. Ideea creerii acestor burse a fost dintre cele mai fericite. La Gregorianum — cea mai științifică instituție din Roma — absolvenții dela Chișinău vor studia cu mult folos și în condiții dintre cele mai bune, având marele favor de a frecventa Biblioteca Vaticanului — cea mai veche

și cea mai mare bibliotecă din lume.

Părintele Gala Galaction a trimis până acum câțiva tineri la Roma și a obținut rezultate îmbucurătoare. Tinerii teologi trimiși la protestanți s'au reîntors cu idei revoluționare. Din prima zi au început să atace câte ceva din tradiția bisericească. Tudor Popescu, întemeietorul sectei „Tudoriștilor” dela Biserica „Cuibul cu barză” din Capitală, a fost bursier la o Facultate protestantă. Toți partizanii liberalismului teologic, toți aceia cari sunt certați cu monahismul și cu alte asezăminte tradiționale, toți partizanii recăsătoririi preoților și a altor abateri dela Canoane, sunt sau elevi ai Facultăților Protestante, sau adepți ai acelor elevi, deveniți profesori de teologie. Nu voi uita niciodată expresia plastică a Părintelui Gala Galaction: — „Mulți teologi calcă a protestanți”.

Urmările nefaste ale influențelor protestante se văd din ce în ce mai mult. Un distins profesor dela Chișinău, îmi spunea că trimiterea tinerilor ortodocși la protestanți e cea mai mare greșală.

Protestantismul, lipsit de disciplina interioară a unei gândiri închegate și de disciplina exterioră a unei disciplinării biserice-

Suferințele noastre.

de: Ad. Tanqueray

II.

Fără o pretenție de a clasifica toate încercările, vom înșira pe cele mai obișnuite, pentru a vedea mai bine cum să ne mântuim.

Privațiunea dela bunurile naturale

A) *Sărăcie*. Este care se naște în sărăcie și altul care printr'o îndelungată osteneală nu poate niciodată să scape de ea, mereu în lipsuri, el îndură numeroase privațiuni și se simțește umilit, neputând scăpa de sărăcie. Alții născuți în bogăție devin lipsiți prin vitregia sorții care-i face și mai măhniți.

Ceeace mângâie pe săraci este că Isus a voit să se nască,

să trăiască și să moară în lipsuri, el care putea să fie bogat în toate bunățile pământului. Asemenea el a putut să zică: „Feriți cei săraci cu spiritul, că acela este împărțirea cerurilor”. Prin aceasta el a voit să ne predice iubirea de sărăcie sau deslipirea de bogății. Când suntem săraci într'adevăr, ne este permis să zicem rugăciunea Înțeleptului:

„Stăpâne, nu-mi da nici sărăcie,

[nici bogăție,

Dă-mi pâinea care-mi este de

[lipsă,

Frica care satură; eu nu te

[reneg

Și nu zic: cine este Domnul?

Și ce devine săracul? Eu nu fur!

Și nu vatăm numele Domnului

meu!”

Lui Timoteiu și oamenilor apostolici Sf. Pavel le reco-

mandă să nu fie pretențioși în mâncări și haine. Sfinții sub atingerea unei inspirații de-a grație, au mers mai departe și au căutat simplitatea sau chiar sărăcia cea mai respingătoare. Fiecare practică sărăcie după chemarea sa și ei se simt fericiți în mijlocul lipsurilor, a umilirilor pe care le îndură, fiindcă se apropie de exemplele și de importanța Învățătorului: „Căutați mai întâiu împărția lui Dumnezeu și dreptatea lui și toate celelalte se vor adauge vouă”.

B) *Boala*. Noi prețuim încă mult mai de drept sănătatea decât bogăția. Inșă câte odată intră în planurile lui Dumnezeu de a ne trimite boală. Bine sfințită într'adevăr, ea are cele mai prețioase avantagii: „Ade-sea, în o zi de boală supor-

tată creștinește, noi înaintăm mai mult în virtute, noi plătim mai multe datorii Dumnezeiești pentru păcatele noastre din trecut, noi îngrămădim mai multe comori, noi ne întorcem mai plăcuți la Dumnezeu, noi îi procurăm mai multă mărire, decât într'o săptămână sau într'o lună de sănătate”.

Trebue să avem grijă desigur de sănătatea noastră în mod rațional, deoarece ne permite ca mai bine să ne împlinim datorințele noastre pentru mărirea lui Dumnezeu. Dar, remarcă Sf. Tereza, sunt persoane cari sunt foarte ocupate de aceasta, cari încetează de a merge la biserică, într'o zi pentru că au dureri de cap, în alta zi pentru că au fost bolnavi și două sau trei zile pentru că au frică să nu se îmbolnăvească din nou.

IMPREUNA CU BISERICA

Cești, nu poate crea valori constructive, nu poate da ortodoxiei teologi și eccliaști, cari să pășiască cu demnitate pe linia Bisericii Ecumenice.

Facultățile de Teologie din București și Cernăuți, întrețin legături strânse cu Facultățile Protestante, dar rezultatele obținute sunt puțin îmbucurătoare. Facultatea de Teologie din Chișinău și a fixat o altă atitudine. Trimite pe tineri la facultățile Catolice, în special la Roma și la Strassbourg.

Părintele Gala Galaction îmi dădea sfatul să nu mă tem niciodată de o biserică creștină în care e prezent Cristos, sub forma euharistică, Protestanții (și anglicanii), neavând prezența euharistică a lui Iisus în biserică, sunt departe de esența însăși a creștinismului. Ecumenismul protestant al ultimelor două decenii, pare a ne convinge că și protestanții sunt în căutarea unei religii cu mai puține diviziuni și subdiviziuni.

Am admirat totdeauna mișcarea ecumenică și în special opera științifică a profesorului Edouard Keller, dela Geneva. Ortodoxia, cu infinita ei spiritualitate, a înțeles mișcarea ecumenică, mult mai bine decât catolicismul. Imi amintesc cu drag de observația justă a unui mare profesor de teologie din Chișinău:

— „Archiepiscopul Sönderblom a făcut un gest nobil prin felul

„Asămănatu-s'a împărăția cerurilor omului împărat, carele a făcut nuntă fiului său. Și a trimis slugile sale să cheme pe cei chemați la nuntă, și nu ureau să vie. Iarăși a mai trimis pe alte slugi, zicând: ziceți celor chemați: iată am gătit prânzul meu, juncii mei și vitele mele cele îngrășate s'au junghiat, și toate sunt gata, veniți la nuntă”.

Iară ei nebăgând seamă, s'au dus, unul la țarina sa, altul la neguțătoria sa. Iară ceilalți prinzând pe slugile lui, i-a batjocorit și i-au ucis.

Și auzind împăratul, s'a mâniat, și trimițând oștile sale, au percut pe ucigașii aceia și cetatea o a ars.

Atunci a zis slugilor sale: „Iată nunta este gata, iară cei chemați nu au fost vrednici.

Deci mergeți la răspântiile

căilor, și pe câți veți afla, îi chemați la nuntă”.

Și ieșind slugile a ceea răspântii, au adunat pe toți, câți i au aflat, și răi și buni, și s'a umplut nunta de cei ce ședeau.

Iară împăratul intrând să vază pe cei ce ședeau, văzută acolo pe un om neîmbrăcat în haină de nuntă și a zis lui: „Prietene, cum ai intrat aici, neavând haină de nuntă?”. Iară acela a amuțit.

Atunci a zis împăratul slugilor: „legați-i mâinile și picioarele, luați-l pe el, și-l aruncați în întunerecul cel din afară; acolo va fi plâns și crâșnirea dinților. Căci mulți sunt chemați, iară pușini aleși”.

Mat. 22, 2—14.

în care a înțeles el să conducă congresul dela Stockholm. Dacă aveam ocazia să vorbesc mai aproape cu el, îi spuneam că îi mai trebuie ceva: să primească hirotonia bisericească și îmbrăcat în rasă, să se închine în fața euharisticului Iisus”.

Ecumeniști invită cu drag tineretul ortodox la cursurile lor. Recent Facultatea Catolică din Strassbourg — singura facultate susținută de statul Francez — a propus Facultății Teologice din Chișinău, să trimită 6 absolvenți cari să studieze *gratuit timp de patru ani*. Multă lume privește cu scepticism propunerea Strassbourgului. Ideile preconceptuate se răstoarnă de multe ori, prin faptul însăși că sunt concepute înainte de a se cunoaște realitatea. Profesorii sunt optimiști și optimiști sunt și candidații cari vor pleca în toamnă.

Care e semnificația profundă a gestului Papei Pius al XII și a propunerii Facultății Teologice dela Strassbourg? Incepe o eră nouă în istoria relațiilor culturale și științifice dintre Biserica Ortodoxă Română și Biserica Catolică. Teologii încep a recunoaște că școalele teologice protestante, lipsite de duh monahicesc, laicizate în senzul rău al cuvântului, cu formație științifică prea individualistă, nu sunt chemate să formeze pe teologii și pe eccliaștii ortodocșii de mâi-

Ea însăși în această chestie ia o hotărâre eroică: „Bolnavă cum sunt, eu mă văzui întotdeauna încântată, incapabilă de mai mic bine, până în momentul când voiu lua hotărârea de a nu ținea socoteală nici de trup, nici de sănătate.. Eu văzui limpede că cu toate infirmitățile mele reale, eu aș ceda în mai multe ocaziuni ispitei întunerecului chiar din propria mea lașitate.

Prin urmare după ce m'am tratat cu puțină atenție și gingășie, eu mă port cu mult mai bine”. Așa a fost în general purtarea sfinților și câte unul a dorit-o chiar boala cu mai multă ardoare, decât cei lumești își pun osteneala în căutarea sănătății. Sf. Tereza a copilului Iisus a avut ca lozincă, că ea trebuie

să merge până la marginea puterilor sale, înainte de a se plânge!

De câte ori nu s'a întors dela utrenie cu junghieri sau cu dureri violente de cap! Eu pot încă să merg, își zice ea, ei bine, eu trebuie să merg la datoria mea.

Sfârșim prin a adăuga că această purtare eroică nu se poate explica, decât printr'o grație specială și că regula generală este ca fiecare să aibă o grijă rațională despre sănătatea sa.

Aceasta este regula trasă de Sf. Francisc de Sales: „Când vă ajunge boala, întâmpinați-o pe aceea cu remediile care sunt posibile și după voia lui Dumnezeu, deoarece în caz contrar, aceasta ar fi o ispitire a majestății divine: însă chiar așa

făcând creștinește, așteptați cu o resemnare pilduitoare efectul pe care Dumnezeu îl va găsi de bun. Dacă Lui îi plăce ca leacurile încercate să învingă boala, voi să-i mulțumiți cu umilință, însă dacă Lui îi place ca boala să nu-și afle leacul, binecuvântați-L cu răbdare”. Și mai departe el adăugă: „Când voi veți fi bolnavi, oferiți toate durerile voastre, ostenețile și lacrimile în slujba Domnului Nostru și îl rugați să le alăture la suferințele pe care el le-a primit pentru voi”.

În așa cazuri, ceea ce importă mai mult e felurimea boalei: lungimea neobișnuită a boalei, neputința la care ea ne duce, dependența la care ea ne obligă, plictiseala care urmează din singurătate, imposibilitatea de a îndeplini datoriile statului nostru, pentru un preot

de pildă, de a-și continua lucrările sale apostolice, pentru un călugăr de a urma regula sa, pentru o mamă de familie de a se ocupa de copiii săi. Toate aceste situații sunt penibile naturii pretențioase omenești.

Pe lângă toate acestea, după ce am încercat toate mijloacele pe care ni le-a sugerat prudența pentru a redobândi sănătatea, trebuie să ne întoarcem cu sfinții: „Eu primesc o Dumnezeu meu, toate acestea modalități, toate ce îți vor plăcea, când îți va plăcea și în chipul în care îți va plăcea. Dă-mi numai tărie de a răbda ceea ce îmi vei trimite și trimite tot ceea ce voiești. Întâiu pe cruce în unire cu Iisus, eu ofer infirmitățile mele pentru toți aceia pentru cari a fost încărcat, cunoscând că apostolatul suferinței este din cele mai fecunde”.

ne. E mai ușoară colaborarea — pe orice țărâm — cu o biserică tradițională, care păstrează pe euharisticul Isus, decât cu bisericele cari neagă prezența euharistică a lui Isus.

Diacon: Iosif E. Naghiu

AGRU la Sarasău

— In deosebita atenție a
tuturor organizațiilor
Agriste —

„Mulți sunt chemați, iară puțini aleși”, sunt cuvintele Mântuitorului chiar în evanghelia de azi.

Mulți sunt chemați și la împreună lucrare în via Domnului și cât de puțini sunt aceia, cari înțeleg această chemare și o urmează.

Decâte ori am cerut să ni se trimită câte un raport, cât de lapidar, despre activitatea organizațiilor locale ale Agrului nostru și de când nu am avut prilejul îmbucurător, de a putea relata ceva, despre vreun semn de viață, din careva parohial

Iată că putem anunța cu satisfacție sufletească, vestea îmbucurătoare, că în parohia atât de mult încercată — în Sarasău — s'au trezit conștiințele — și după o lăncezeală considerabilă — și-au început din nou sarasăuenii activitatea lor întrelăsată.

Dumineca trecută, în ziua de 27 August — întâmplător evanghelia suna despre lucrătorii cei răi (Mat. 21, 33—42) — la chemarea M. On. Gheorghe Moldovan s'au adunat în număr considerabil credincioșii, țărani fruntași, hotărâți de a repara trecutul și a reinvia virtuțile nobililor și credincioșilor lor strămoși, despre cari ar putea ei să cetească atât de mult, din Diplomele Maramureșene adunate de dr. I. Mihaly din secolii XIV și XV.

Oamenii cei de azi, încă seamănă mult cu cei chemați la nunta împărătească din pilda Mântuitorului, unul n'a venit pentru că s'a dus la țarina sa,

altul la neguțătoria sa, iar alții seamănă cu cei chemați la cină, unul n'a mers pentru că a cumpărat moșie și trebuia să meargă să o vadă, altul poate a cumpărat boi, sau avea să rezolve chestia păcii și a războiului, în careva cârciumă. Poate altul s'a temut să i-a crucea lui Hristos, ca lucrând împreună pentru mântuirea sufletelor, pentru îndreptarea celor slabi, pentru pacea sufletească proprie, eventual va fi expus prigonirii și va fi uitat, că chiar această prigoană — pentru Hristos — este una dintre cele opt fericiri asigurate nouă de același Hristos.

Totuși s'au prezentat fruntea credincioșilor, aceia cari în poruncile, sfin.esc Duminecile și sărbătorile și după o bună chibzuială au ales un comitet, compus precum urmează: Președinte Ierima Ion lui Ilie, vicepreședinți: Moldovan Toader și Ghereș Ioan. Membrii în comitet: Gheorghe Cozar, Cozar Mihai lui Mihai, Oros Mihai lui Gheorghe, Săbădăș Traian, Pop Gheorghe lui Grigore. Censori: Muscal Ioan, Pop Dumitru și Chira Flore. Secretar d. V. Dăncuș.

Dorim noului comitet ca să intre cât mai curând în activitatea prevăzută în Statute și Regulament și ca să se poată bucura cât de curând de roadele ostenelelor ce vor face.

Pelerinaj

În parohia gr. cat. română din Dragomirești și în anul acesta se va ține pelegrinejul obișnuit — sub conducerea Prea Cuvioșiei Sale Lucian Pop egumenul dela Mănăstirea Moisei — după următorul program:

13 Septembrie Miercuri:

Ora 16. Inserat solemn.
Ora 17. Calea crucii. Predică. Ora 18—20. Mărturisiri.
14. Septembrie — Joi (Înălțarea sf. Cruci) Ora 6 mărturisiri. Ora 7. Mâncat. Închinarea sf. Cruci. Ora 8 Liturghie simplă. Cuminecări. Ora 10. Calea Crucii. Ora 10'30. Liturghie solemnă. Predică. Cuminecări. După liturghie ședința Reuniunilor Mariane. Ora 16 Inserat. Incheierea. Oficiul parohial.

Cu ochi văzători

Atât de curios sună câte odată cuvintele ca aceste: *nu te obosi atâta, nu-ți va mulțumi nimeni; nu se merită a se trudi pentru cauzele comune.*

Așa numai acela vorbește, care așteaptă răsplata aici pe pământ pentru toate, care vrea să se bucure de roadele tuturor ostenelelor sale, care vrea să fie laudat.

Trebuie să muncim nu pentru recunoștința oamenilor, nici pentru lauda lor, nu numai pentru folos și pentru plată, ci pentru aprecierea persoanei proprii, pentru liniștea conștiinței și pentru Dumnezeu, care pe toți ne-a creat pentru muncă, dându-ne putere și facultate pentru aceasta, tot așa, cum a dat păsărilor aripi pentru zburat. El pe toți ne-a așezat în posturile noastre și vrea, ca noi în mod cinstit să ne împlinim datorințele noastre.

Cuiva s'a spus, că poporul din satul său nu merită atâta oboseală! Răspunsul a fost elocvent: nu osteneșc, pentru că merită ACUM acest popor, ci muncesc chiar pentru aceea, ca să-l

schimb în așa fel, ca să merite.

Dacă toată lumea ar fi așteptat, ca să aibă folos imediat în urma ostenelelor sale, — dacă fiecare ar fi voit, ca să savureze roadele muncii sale, atunci moși strămoșii noștri cu anevoie ar fi apărut cu arma în mână ogorul moștenit, căci ei s'au luptat cu periclitarea vieții nu pentru binele lor, ci pentru binele urmașilor; atunci nu ar fi sădit nuci, nici n'ar fi plantat păduri în locul celor tăiate, căci de umbra lor nu ei, ci generațiile îndepărtate se bucură; atunci n'ar fi început la depunerea fundamentului atâtor biserici și școli, căci au știut, că poate numai după decenii vor ajunge sub acoperiș; cu anevoie ar fi făcut fundații bisericesti și școlare, venitele cărora sunt menite, ca de ele să se bucure fiii unor necunoscuți.

Nu pomeni mereu, că nu se merită a face binele, căci lumea e ingrată; ci amintește-ți, că tu faci binele nu pentru lauda oamenilor, ci pentru Isus Hristos; El te-a învățat, că nici un pahar cu apă nu lasă nerăsplătit.

Credință și viață

În 10 Septembrie a. c. va avea loc sfințirea bisericii din Ruscova, clădită sub inimoasa conducere a părintelui Gavril Zeicani. După actul sfințirii va fi un banchet.

Presa catolică și cea comunistă. În Statele Unite ale Americii în cursul anului trecut comuniștii au împărțit gratuit 73 milioane gazete și 23 mil. reviste. Asociația din America a celor fără de Dumnezeu a adunat două milioane de dolari, iar comuniștii din San Francisco și Chicago 10 milioane pentru susținerea tipăriturilor ateiste. Față de aceasta un librar american a făcut următoarea statistică: Din 500 de cititori, cari se interesează serios de presa catolică, 256 sunt profesori și studenți, 148 doamne casnice, 60 comercianți, 58 preoți, 43 secretare, 38 personalități conducătoare, 22 medici, 17 juriști, 12 artiști și numai 5 politicieni. Cea mai cetită carte e „Viața Sfinților”.

Cea mai veche cruce — după crucea lui Isus — s'a găsit acum în ruinele orașului Herculenum, îngropată în anul 79. În timpul săpăturilor într-o locuință de robi, între sfărâmături s'a găsit o veche cruce latină, carbonizată, de dimensiunile 60×45. Așa o cruce s'a găsit în anul 1813 între ruinele Pompeiului. Toate aceste dovedesc că în orașele dela poalele Vezuviului deja pe timpu-

rile apostolice a fost cultură creștinească.

Crucea din Pompei s'a sfărâmat cu ocazia unei catastrofe, azi Crucea din Herculenum este cea mai veche cruce pe lângă crucea lui Isus.

Iustin Iacobis călugăr lazarist, primul vicar al Abesinie, a fost ridicat la rangul de fericit. Cu această ocazie mulțime mare de etiopieni au participat la solemnitățile din bazilica Sf. Petru, preoți, notabilități, prinți abisinieni au ținut ca prin prezența lor să și arate mulțumita lor aceluia, căruia îi pot mulțumi cultura lor creștinească.

Citim în „Neamul Românesc”:

Vaticanul se afirmă iarăși cu o frumoasă inițiativă.

În încordarea internațională de azi cuvântul Sfântului Părinte dela Roma nu încetează să propovăduiască pacea, chemând popoarele și conducătorii lor să cântărească bine urmările unui nou război.

Direct, chemând le sine pe ambasadorii și miniștri plenipotențieri de pe lângă Vatican, Papa Pius XII-lea stăruie mereu ca să împiedice cataclismul făcând apel nu numai la părțile interesate, dar și la instinctul de conservare pecare în definitiv și ființa umană trebuie să-l poseadă în fața unei amenințări atât de catastrofale.